

Juniperus sabina 'Cupressifolia'

jałowiec sabiński 'Cupressifolia'

Stara odmiana znaleziona i opisana w Anglii pod koniec XVIII wieku, spotykana w starych parkach i ogrodach, obecnie rzadko uprawiana. Krzew osiągający mniejszą wysokość niż gatunek, dorastający maksymalnie do 0,6 m wysokości. Gałązki często pokładają się na ziemi. Pędy wałeczkowate, z przewagą ulistnienia łuskowatego, barwy zielonej lub niebieskawozielonej. Wytrzymały na mrozy i tolerancyjny co do gleby. Może być polecany do zastosowań w terenach zieleni, jako roślina okrywowa do obsadzania skarp i zboczy, nasypów, w ogrodach do większych założeń skalnych i alpinariów oraz pojedynczo na rabaty w zestawieniach kolorystyczno- pokrojowych.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	płożący
docelowa wysokość	od 0,2 m do 0,5 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta przeiętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona

	ogrody przydomowe parki roślina okrywowa w grupach
zastosowanie	
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

